

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

בהעלותך

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

מהדורה זו הוקדשה לע"נ מור חמי הרה"ג ר' רפאל אדרי בן עזיזה זצוק"ל
"הצדיק מרעננה"

במלאת אחד עשר חודש לפטירתו. ת.ג.צ.ב.ה

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 17:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת בהעלותך תשפ"ג

צעקה שמהדהדת שנים

"קח את הלויים מתוך בני ישראל וְטַהַרְתָּ אֹתָם" [ח' ו']

כל ילד או תלמיד שמרגיש שמעריכים אותו ומכבדים אותו, ממילא, האינסטינקט הטבעי שלו יהיה לרצות לעשות נחת רוח להוריו ולמוריו.

התפקיד שלנו בתור הורים ובתור מחנכים, זה לחפש, איפה להכניס את ה"אשריכם", ומחקר שיצא לאחרונה, העלה, שאם נכניס את המילה "אשריכם" לילדים או לתלמידים, אנחנו לא נהיה חשופים לתביעות בבית הדין הבינלאומי בהאג 😊.

אומר רש"י: קחם בדברים, אשריכם שתזכו להיות שמשים למקום.

אם אתה רוצה לקחת אותם אליך, אם אתה רוצה שישמעו לך, אם אתה רוצה שיאזינו לך, קחם בדברים!!!

איזה דברים???? תאמר להם: אשריכם!!! מה שאתם עושים זוהי זכות עצומה!!!

אם אתה ניגש בצורה כזו, אז יש סיכוי גדול שהתלמיד או הילד יקשיב לך... אבל אם אדם או מורה בא בגישה של: מה זאת אומרת, אני פה הרב, ואף אחד לא יגיד לי מה לעשות, בגישה כזו סביר להניח, שאף אחד לא יקשיב לו, וגם אם יש כמה שכנ מקשיבים, זה לא בגלל שהם מקשיבים לו, אלא בגלל שהם מפחדים או משהו בסגנון...

המילים האלה, מורי ורבותי, מנסיון, זה רק מרים!!! זה רק עוזר!!! זה רק נתן לילד או לתלמיד חשק לעבוד ולהתאמץ...

שאתה אומר לתלמידך או לילדך או לחניך שלך: מה, מה יצא ממך???? אתה פשוט רק מכבה אותו... אתה מוריד לו את המוטיבציה... ואם אתה מעיר לו יותר מידי, אתה יוצר אצלו תחושה שהוא שלילי וכמוכן שזה יגרום לו, לא לרצות להשקיע בעצמו...

עמוק ללב... ועד היום אני שומע את ההד שלה... אפשר לומר עליו: אם ראש הישיבה היה יודע כמה התורה משבחת את הצעקה הזו שהרימה לגבהים, אזי הוא היה יוצא לקראת כל בחור בתופים ובמחולות...

מחנכים והורים יקרים!!!! גם כשהילד מעלה את ה... 😊 עד לקו האדום, גם כשנראה שאין דרך אחרת, כן, כן, כדאי לחשוב רגע לפני שמוציאים מילים מיותרות מהפה, לחשוב מה אני ארוויח??? אני אולי מרגיע את עצמי, אבל יוצר פה נזק לטווח של שנים, האם זה אכן שווה??? הרי אותו ילד או אותו תלמיד יזכור כמשך שנים איך התנהגתי אליו, אם הגבתי בסלחנות, או הלכתי במידת הדין...

לפני תקופה, ביקרתי אדם שהיום הוא במצב סיעודי, והילדים שלו נמצאים לצדו ומטפלים בו, ואני שומע אותם מזכירים לו שהוא היה צעיר הוא היה תקיף... ותאמינו לי, היה נראה שהוא הרגיש לא נעים שמזכירים לו את זה!!! כיון שהיום, הוא תלוי בהם ובעזרתם.

מסופר: על האדמו"ר מצאנז, שהיה באחד ממחנות הפליטים אחרי

ילד שהורידו לו את המוטיבציה זה נזק לטווח הרחוק, הוא לא יתאמץ גם בעוד שנים רבות, ולמה??? בגלל שלפני שנים, היתה לו דמות שלא נתנה לו צ'אנס, לא האמינה בו...

ולעומת זאת, קיימות דמויות שהעצימו, שאמרו מילה טובה, שאמרו מילים כמו: "אתה תגיע רחוק, אין, אין, אני יודע שאתה תעשה לנו את הנחת!!! את המילים האלה הילד יזכור!!! הוא יזכור אותן למשך שנים ארוכות, הוא לא ישכח אותן.

בדידי הוה עובדא [אצלי היה המעשה] לפני עשרות שנים, למדתי בישיבת "שערי אליהו" בבני ברק, ראש הישיבה "הרב דהאן" ת"ח משכמו ומעלה, שאפשר לומר עליו מה שכתב החזו"א: "שהוא הולך בין אנשים ונדמה כבני אדם, אבל באמת הוא מלאך...".

הוא תפס אותי כשיעור א' בישיבה, חיבק אותי מהצד עם יד אחת וצעק לי: "פינחס אליהו!!! אתה אריה בתורה!!!! זו היתה צעקה שלראש הישיבה אולי נדמה שהיא הסתיימה, אבל אצלי הצעקה הזו נכנסה עמוק

יותר, במיוחד באותה תקופה קשה של אחרי המלחמה, שכולם היו בלי משפחות ובלי כלום, העידוד הזה הביא לה קרן אור בחשיכה, שיש בעולם משהו שאכפת לו ממנה, היא לא בודדה בעולם, ולכן היא שמרה על אותם גרביים במשך שנים...

ולאחר פטירת האדמו"ר, אותה אשה הגיעה לנחם אותם, והביאה איתה את הגרביים, ואמרה להם: הרב הציל אותי בזכות הגרביים שלו... בני הבית לא כל כך הבינו אותה, ושאלו אותה על מה היא מדברת? ומי היא? היא סיפרה להם בדמעות מה שהיה במחנות, איך שהרב בא ודאג לה ונתן את הגרביים שלו כדי שהיא לא תלך בלי גרביים...

היום, כורא עולם לא מצפה שניתן את הנעליים וגם לא את הגרביים לשני, אבל מה כן??? הקדוש ברוך הוא מצפה מאיתנו לגלות אכפתיות!!!! אם אתה יכול לעזור, לפעמים זו עזרה על ידי מילה אחת, ולפעמים זו עזרה טכנית, עזרה פיזית, אל תישאר אדיש.

המלחמה, הוא היה עובר בין המחנות "להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדבכאים" [ישיעהו נ"ז ט"ו] באחד מהמחנות, הוא ראה נערה צעירה הולכת בלי גרביים, והוא שאל אותה: תגידי, למה את הולכת ככה, הרי דרך בנות ישראל להקפיד ללכת עם גרביים???

היא ענתה לו בקול בוכים, שאין לה כלום!!! והיא לא גורבת גרביים, כי פשוט אין לה גרביים, הרב הוריד את הגרביים שהיו לו לרגליו, ושימשו לו גם כנעליים, עכשיו, הוא נשאר יחף ונתן לנערה את הגרביים היחידות שהיו לו,

ואמר לה: תשמעי, לגבר אין שום בעיה הלכתית ללכת בלי גרביים, ולכן, זה לא כל כך נורא שאני אלך יחף, אבל את, בת ישראל!!! בת אצילית!!! ולך כן יש בעיה הלכתית ללכת יחפה, ולכן אני מוכן להשאיר יחף, העיקר שלך יהיו גרביים לרגליך.

אותה נערה מאוד התרגשה מהנכונות של הרב לתת את הגרביים שלו, מבלי לחשוב על עצמו, אלא כל רצונו וכל מחשבתו על השני, והדבר הזה, לכשעצמו, גרם לה להרגשה טובה

39 לשעה או

39,000???

"שָׁטוּ הָעַם וְלָקְטוּ וְטָחְנוּ בְּרִחִים אוֹ
דָּכוּ בַּמִּדְבָּר" [יא ח']

מובא ב"זוהר הקדוש" על הפסוק הזה: "שטיא הוא דא" אומר הרב יוסף חיים זוננפלד זצ"ל: שוטה הוא מי שמתכופף לאסוף, כיון שמה שמגיע לך יבוא עד אליך, למה אתה מתכופף???, למה אתה מתאמץ יתר על המידה???, למה אתה לוקח שעות נוספות???, מה שמגיע לך יבוא עד אליך גם בלי שעות נוספות, גם בלי לקרוע את עצמך על עוד משמרת...

שאלה שהגיעה לפתחם של פוסקי הדור ואני נוגע בשאלה מכיוון ההשגחה הפרטית, שמראה, שכאשר בורא עולם רוצה, גם אם תשב רגל על רגל ולא תעשה כלום, בורא עולם יביא לך את הישועה עד לפה...

אשה שעבדה בחברה קטנה של תכנות מחשבים, והחברה היתה משלמת לעובדים שכר מינימום, סוג של משכורת רעב, מסוג מנהלי העבודה שאומרים לעובדים: אתם לא רוצים

את הסכום הזה, אין בעייה! תחפשו עבודה אחרת!

ואנשים באים, מתחילים בחברה הזו, ואחרי כמה שנים פורשים כנפיים לחברות גדולות, והם הרויחו שיש להם בקורות חיים נסיון של כמה שנים, [היום בלי נסיון לא מסתכלים עליך], אחרי כמה שנים אותה אשה צברה נסיון טוב בנושא, וידעה את העבודה כמו שצריך, הציעו לה עבודה באחת החברות הגדולות, אחרי ששלחה קורות חיים, הם התרשמו מהנסיון שלה והזמינו אותה לראיון עבודה.

שאלו אותה את כל השאלות שהיו צריכים, ובסיום הראיון, התנהל ביניהם דו שיח שבו אחד לא מבין את השלישי 😊 קורים לזה שיח חרשים...

המראיין שואל אותה כמה קיבלת בעבודה הקודמת???, היא עונה לו 38, שואל אותה המראיין: וכמה את מצפה לקבל פה???, עונה לו האשה: 40, אומר לה המראיין: בוא נסכם על 39 זה בסדר???, אמרה לו: כן.

היא פתחה את תלוש המשכורת בסוף החודש, וצעקה, ווואי, וואי, אני לא מאמינה!?! וכולה באורות... מה

על מה לא חותמים חוזה???

מסופר: על בית כנסת גדול, שהיו צריכים חזן, ואחרי חיפוש רבים נמצא חזן שהתאים להם, הם מאוד נהנו ממנו, ואחרי שחתמו איתו חוזה, הוא היה אצלם במשך כמה חודשים ואחר כך הוא עזב אותם, ושוב הגבאים מצאו את עצמם מחפשים חזן.

לחפש חזן זו מלאכה לא פשוטה, צריך להביא מישהו שיהיה ירא שמיים, שיהיה נחמד עם הקהל, ושהוא יודע לחזן לא מהר ולא לאט, וקריאתו ברורה, והוא יודע את ההלכות של שליח ציבור.

אחרי חיפוש נוספים מצאו שוב חזן וסגרו אתו חוזה, וגם הוא אחרי כמה חודשים עזב אותם למקום אחר, וכך חזר הדבר על עצמו מספר פעמים, עד שהם היו מוצאים חזן הוא היה נמצא איתם לתקופה קצרה ואחר כך היה עוזב...

אחד ממתפללי בית הכנסת, הציע להם שיקחו לחזן קבוע את אחד ממתפללי

קרה: שאל בעלה????? אמרה לו: הוא נתן לי 39, מה ההתרגשות???? הרי זה מה שסיכמתם מראש???? אמרה לו האשה: לא 39 נח לשעה, אלא 39,000 נח ואז נפל לה האסימון, שהמראיין שאל אותה כמה את מקבלת, הוא דיבר על סכום המשכורת, והיא חשבה שהוא שואל כמה היא קיבלה לשעה. טעות של אחת למיליון...

השאלה שהיתה: האם היא צריכה להודיע להנהלת החברה על הטעות, או שתיהנה מהטעות???? רוב הפוסקים אמרו שלא צריכה להחזיר, ואפילו לא להודיע להם, הרב זילברשטיין אמר שמידת חסידות להודיע להם, ויש שאמרו, שאפילו צריכה להחזיר את ההפרשים רק של החודש הראשון...

אבל רואים כאן בחוש: שכורא עולם רוצה לתת לך, הוא לא צריך עזרה, הוא מסתדר מצויין גם בלי ההשתדלות שלך.

עניין לעשות אתו את החוזה הזה כיון שאין לו לאן לברוח... הוא היה בבית הכנסת וישאר בבית הכנסת, ולא נראה שיקחו אותו לחונות במקום אחר...

בהרבה מקרים, אנחנו קושרים את עצמנו לדברים שלא בורחים... ואת הדברים שיכולים לברוח מאיתנו, עליהם אנחנו סומכים שהם לא יברחו, בכל מה שקשור לפרנסה, אנחנו קושרים את עצמנו, וחותרים חוזה לעשר השנים... ואפילו שפרנסה זה משמיי, ומה שנקבע לאדם יגיע עד אליו.

אבל בכל מה שקשור לרוחניות, אנחנו לא קושרים את עצמנו... כאן, כבר אנחנו לא חותרים חוזה על עשר שנים, אלא סומכים על כך שזה לא יעלם, וזו טעות איומה!!! כיון שאם לא תקשור את עצמך לרוחניות, אם לא תקפיד על שיעורי תורה, זה נעלם!!!

אם אתה לא תילחם על זה... זה פשוט יעלם... ולכן, בכל מה שקשור לרוחניות, אנחנו צריכים לא לוותר, ובמיוחד עכשיו, אחרי חג השבועות שקיבלנו את התורה, ויש השפעות

בית הכנסת, אדם חביב ומבוגר שיודע גם להתפלל, הם לא ענו תשובה מהר, כיון שהם אמרו לעצמם שהם חייבים להקדים רפואה למכה, ושהוא לא יעזוב אותם אחרי כמה חודשים.

הם הלכו לרב, וספרו לו שהם לא יודעים מה לעשות, כיון שלמצוא חזן זה לא היה כל כך פשוט, ורק בפעם האחרונה שהם חיפשו, עד שהם מצאו לקח להם כמה חודשים... כן, ומה אני יכול לעזור????? שאל הרב, אמרו לו: רצינו לבקש אישור מהרב, שעם החזן הבא שנחתום אתו חוזה, נקבע אתו את החוזה לעשר שנים, כדי שלא יוכל לחזור בו, ועכשיו יש לנו הצעה, לחזן שהוא ממתפללי בית הכנסת ואנחנו רוצים להחתים אותו.

הרב צחק. הם לא הבינו, שאלו אותו למה הרב צחק???, ענה להם הרב: את החוזה של עשר השנים הייתם צריכים לעשות עם החזן הראשון, שהיו לו הרבה הצעות אחרות, והחוזה היה עוצר אותו לא לברוח למקום אחר.

את החזן הזה שעכשיו אתם לוקחים והוא אחד ממתפללי בית הכנסת, אין

פנם לפנקס!!!

סיפר אדם שגר באזור הדרום, באחת המלחמות האחרונות שהיו באזורנו, היום יש מילה יותר יפה מהמילה מלחמה, אל תאמר מלחמה אלא מבצע... זה בערך אותו דבר, רק שמלחמה זה לא נשמע טוב... 😊

סיפר אותו אדם: יום אחד, הילד שלי חזר מתלמוד התורה, כולו שמח, מה קרה??? מדוע אתה שמח כל כך??? קרה שאלתי אותו, ואז הילד הראה לי שבמסגרת מבצע של "עין טובה" שעשו בתלמוד תורה, הוא זכה בפנס שמאיר ומהבהב בצבע כחול, שמחתי בשמחתו, וכשהגענו לבית הוא שכח את זה באוטו...

הוא הספיק להתקשר אלי שאני לא אשכח להביא לו את הפנס מהאוטו לפני שאני עולה לבית, וכדי לא לשכוח, שמתני את הפנס בכיסא לידי, שכאשר אני אצא, אני לא אשכח אותו...

בדרך כלל, אני עובד רק בשעות הבוקר המוקדמות, ובדרך כלל, אין

גדולות!!! זמי שחכם, יודע לשמר את הקשר הזה עם בורא עולם!!!

איך משמרים את הקשר?????

בשיעור תורה קמץ של כמה דקות, חוק ולא יעבור!!! אין, אני לא הולך לישון בלי שנתתי משהו לנשמה!!! ואפילו שזה כמה דקות אבל חשוב שזה יהיה באופן קבוע...

אומרים: כאשר אתה בא לאולם בסוף האירוע, מי שנשאר באולם אלו קרובי המשפחה, זמי נשאר הכי בסוף? אלו בעלי האירוע... מי הוא זה שנשאר בסוף האירוע עם הכלה...החתן, ואותו דבר עכשיו שקיבלנו את התורה, מי שנשאר עם התורה גם לאחר חג השבועות, הוא החתן!!!!

היום, בשביל לשמוע שיעור תורה, לא צריך ללכת עד שארם אייח'... 😊 זה נמצא כמעט בכל מקום באזור המגורים שלך, בכל זמן, בין מנחה לערבית, בשבתות ובחגים, ברוך השם!!! לא חסרים שיעורי תורה...

של הילד, והפנס המשיך להאיר ולסנוור, אבל אני הייתי מרוכז לברוח מהם.

אחרי דקה אני מסתכל במראות, כדי לראות איפה הם, ואני לא רואה אותם... מתברר שאיך שהם ראו את האור הכחול הם נעלמו!!! כנראה חשבו שאני רכב משטרה או משהו בסגנון הזה... או שיש רכב משטרה באזור...

אמרתי לעצמי, גם אם הייתי מתקשר למשטרה, עד שהם היו באים להציל אותי זה כבר היה מאוחר... חלילה.

פשוט הודיתי הודיה גדולה לבורא עולם, על כך שהבן שלי זכה בפנס הכחול, והודיתי לה' על כך שהוא שכח אותנו ברכב, על כך שהוא ביקש ממני שאני לא ישכח, ועל זה שהעברתי אותו למושב הקדמי כדי שלא אשכח אותו, על כך שבמקום להחזיק את הטלפון הדלקתי את הפנס, ועל כך שאת כל זה בורא עולם ישב וכיוון ותכנן שיהיה הכל מתוזמן להצלתי, אם אנחנו לא שמים לב לכל הפרטים האלה, ומודים לבורא עולם על כל

תנועה בכבישים בשעות האלו, אך באותה תקופה היו הרבה פיגועים, והיו מפגעים שפעלו מרכבים חולפים, ולכן תמיד הייתי בעירנות מוגברת, כדי לשים לב שאין רכב שנצמד אלי או משהו בסגנון...

יום אחד, אני קולט רכב שחלף לידי עם פרצופים שנראים "בני דודים" 😊 התחלתי להגביר מהירות... ואני רואה שגם הם מגבירים מהירות ונצמדים אלי... זה היה מפחיד!!!! באותם רגעים, הבנתי, שאני נמצא בסיטואציה שרק בורא עולם יכול לעזור!!!

פניתי אליו במילים הכי פשוטות: בורא עולם!!! תעזור לי!!! אני צריך את העזרה שלך, אנא ממך יש לי אשה וילדים בבית, ותוך כדי התפילה שלי, אני קולט אותם מדביקים מהירות ונצמדים אלי, ידעתי שהם רוצים לפגוע בי, ואחרי שהרכב שלי יעצר הם כבר יטפלו בי ויעלמו...

ביד אחת חיפשתי את הטלפון והרמתי אותו, וניסיתי ללחוץ על הכפתורים, לפתע סינוור אותי אור כחול... לקח לי רגע להבין שזה לא הטלפון אלא הפנס

התנהגות אתית או

אנטיית???

"וַתְּדַבֵּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל
אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכֹּהֵנִית אֲשֶׁר לָקַח"
[י"ב א']

העיניים שבורא עולם נתן לכל אדם, הם שתי מצלמות משוכללות, שכל המצלמות הכי משוכללות זה חיקוי עלוב של העיניים, מי שמתבונן, העין שלנו בנויה משחור ולבן, רובה של העין הוא לבן, ואנחנו רואים דווקא דרך השחור של העין, שם נמצאת הראייה.

יש שמסבירים, שלבן הרבה פעמים, אנחנו בראייה הראשונה רואים שלילי, רואים שחור, כיון שאנחנו רואים דרך השחור של העין.

נכון או לא נכון, זו שאלה שיש מה לדון בה, אבל מה שבטוח שאת ההסתכלות הראשונה אפשר להפוך אותה משלילית לחיובית.

שאלת מיליון הדולר: איך עושים את זה???

פרט ופרט, כל ההתלהבות, כל ההתרגשות יורדת ונעלמת.

לא מזמן, יצא מיזם של פנקס ההודאות, בורא עולם עשה לך נס???

אל תהיה כפוי טובה!!! תרשום!!!

תתעד!!! כדי שאם יש לך רגעים שנראה לך שבורא עולם לא משגיח עליך, חלילה, תפתח את הפנקס ותראה כמה שאתה מושגח.

אם בורא עולם היה רוצה לסדר אותך, הוא יכל לעשות את זה מזמן, ובצורה שהיתה נראית טבעית לחלוטין.

ולכן תצא מנקודת הנחה, שאף אחד לא רוצה לסדר אותך... בורא עולם דואג לך גם אז וגם היום!!! וגם אם אתה לא מבין מיד, שְׁוֹיָא שְׁוֹיָא [לאט לאט] יום יבוא ותבין עד כמה שבורא עולם דאג לך.

הוותיק: ההכדל ביני לבינך הוא ההסתכלות... אם היו לך את המשקפיים שלי, הכל היה נראה אחרת... מה יש במשקפיים שלך שאין לי במשקפיים???? שאל שוב המורה הצעיר.

זה לא המשקפיים אלא ההסתכלות דרכן!!! אם אתה תסתכל על כל תלמיד שהוא יכול להצליח... ולכל אחד תיתן הזדמנות, וגם אם הוא לא תמיד מיישר איתך קו, אם תתנהג אתו בסבלנות, אתה יכול להרים אותו ויכול לגרום לו להצליח בחיים. וממילא כשאתה בא עם תגובה יותר מבינה, התלמיד מרגיש את זה ואת התוצאות רואים בשטח...

ברגע, שאתה מסתכל על כל מקרה ומנסה לפרש אותו בצורה חיובית, ומנסה להבין את העומד מולך, אזי, אתה עושה טוב לעצמך... כיון שהסתכלות חיובית משנה את כל התגובה שלנו.

סיפר אדם: יום אחד אני יושב בבית וצופה מהמרפסת על הכנסת ספר תורה שעשו בשכונה, וזה היה אמור לצאת

לתוך העין ומתחילים לראות טוב??? אז זהו, שזה לא טיפות, אלא הדרך היחידה להגיע לזה, זה על ידי מחשבה נכונה, שמתחילה בראייה חיובית ולא בראייה שלילית.

וממילא, כשאתה רואה בצורה חיובית, פתרת את כל הבעייה של לדבר לשון הרע, כיון שמי שרואה טוב הוא לא ידבר רע, כי הוא לא רואה שום רע... כמובן, שזו לא חכמה לראות אדם שעושה מעשה טוב, ולומר "איזה איש טוב!!!" ולחשוב עליו חיובי, כיון שזה צועק לבד כמה שהוא איש טוב...

החכמה היא, שכאשר אתה רואה אדם שמגיב לא כל כך בסדר, או שמתנהג בצורה שאתה לא מבין, או מתנהג בצורה שאתה חושב שאתה יודע טוב טוב מה המניעים לאותו המעשה, וכאן, כאן נדרש ממך לשנות את התפיסה ולדון לבק זכות!!! מה שאני רואה, לא בהכרח, שזו אכן התמונה השלמה.

איך אתה מצליח תמיד עם כל התלמידים ללא יוצא מן הכלל??? שאל המורה הצעיר, בחדר המורים, את המלמד הוותיק, ענה לו המורה

באמת, כמה אנשים כעסו עליו, ועשו לו עם היד שישתוק ויחכה, אבל הוא המשיך עם הצפירות.

אחרי שתי דקות, האדם שארגן את כל הכנסת ספר התורה ניגש אליו ודיבר אתו, חשבת שהוא הלך להרגיע אותו שיחכה קצת.

אבל שניה אחרי הכנתי שטעיתי, הוא נכנע לצפירות שלו, ואני קולט אותו אומר לרכב ספר התורה שיזוז, אמר למארגנים שיזוזו את כל התהלכה של הילדים עם הלפידים, והכל בגלל שהוד מלכותו של השכן שלא יכול לראות ספר תורה מול העיניים רוצה לצאת מהחניה, בושה!!! בושה זו המילה היחידה שאני יכול לומר על הסיטואציה הזו...

איזו חוצפה!!! אמרתי לעצמי, אם אני הייתי שם הייתי מסביר לו שיחכה... ובליכי כעסתי על אותו אדם שארגן את הכנסת ספר התורה, מה אתה נכנע כזה מהר.

למחרת, לא יכלתי, ואיך שראיתי אותו ניגשתי אליו כולי כועס, ואמרתי לו: תשמע, אני לא מכיר אותך כזה פראיר...

מהבנין ממולי, שם עשו את הטקס של סיום כתיבת האותיות, בזמן שחיכו לספר התורה, סדרו את כל התהלכה של הילדים, הרכב של הכנסת ספר התורה עם כל האורות היה כבר ליד הכניסה של הבנין, ומה שנשאר זה שהספר תורה ירד... זה היה ענין של כמה דקות.

לפתע אני שומע צפירות מהבנין ממול, מי זה??? לא זה לא מוזיקה ולא קשור להכנסת ספר תורה, אחרי כמה שניות הכנתי מה המקור, זה היה רכב בבנין ממול שרצה לצאת מהחניה, והרכב של ספר התורה חסם לו את היציאה.

את האמת שאנחנו גרים בשכונה מעורבת, חרדים לצד חילונים אבל מכבדים אחד את השני, ותאמינו לי, זה לא קשה!!! אם כל אחד מנסה לבוא לקראת השני, שני הצדדים מרוויחים מזה, כיון שלריב זה לא נעים גם אם אתה צודק...

והנה, אותו שכן שרצה לצאת מהחניון היה לא דתי, אוקי, אבל אתה לא מבין שיש פה הכנסת ספר תורה, כמה דקות קשה לך לחכות???? לאן הגענו????

תשלום במכ"ם

"שִׁמְרֵנוּ שְׁמֵר מְצָרוֹת נַפְשֵׁנוּ"
[משלי כ"א כ"ג] מי שלא שומר על פיו
בהרבה מקרים הוא מכניס את עצמו
לצרות מיותרות.

סיפר אבי מורי שליט"א: על בחור
בישיבה, בשם "ברוך" שלא נחשב
לאחד מתמיד, מידי פעם הוא היה
מחפף, והישיבה לא כל כך ששה
להחזיק אותו, לעומתו "ישראל"
שהיה חברו לחדר, הוא היה מאוד
אהוב, הוא היה מתקתק את הסדרים,
יום אחד ברוך סידר את החדר מחדש,
והזיו לישראל כמה חפצים.

ישראל כעס מאוד, כיון שהוא הזהיר
את ברוך שלא יעז לעשות זאת,
ישראל לא יכל לשתוק, ולריב עם
ברוך הוא לא רצה, כיון שברוך היה
כמה מידות מעליו... והדבר האחרון
שהוא רצה זה להיות למרמס תחת
כפות רגליו.

ישראל, עם כל העצבים עשה מעשה
שלא יעשה... הוא ניצל את אמון
הרבנים בו, והלך לספר על ברוך שהוא

פראיר למה????? ראיתי אתמול
מהבית איך שאותו שכן רצה לצאת
מהחניה, ואתה ישר פינית לו במקום
להסביר לו שיחכה קצת... מה קרה,
אם הוא יחכה קצת מה הוא ימות
מכמה הדקות האלה????? לתשובה כזו
לא ציפיתי, הוא אומר לי: נכון!! הוא
לא היה מת אם הוא היה ממתין, אבל
הילדה שלו כן יכלה למות... הוא פינה
את הילדה שלו למיון באופן רחוף, וכל
רגע היה קריטי... ולכן פינתי לו את
הדרך, כיון שזה היה פיקוח נפש!!!

וואי, וואי, איך????? איך זה קורה לי
כל פעם עם לימוד כף הזכות, איך
נפלתי למקום הזה לדון לכף חובה?????
אמרתי לעצמי, תראה מה זה, גם
במקרה שאתה רואה דבר שכמעט
ברור, אין, אין פרשנות אחרת, תנסה
לחשוב, אולי, אולי יש פה משהו
שאתה לא רואה!?! מי מרוויח
מההסתכלות הזו??? קודם כל אתה!!!
כיון שאתה פחות אוכל את עצמך, את
כל העצבים האלה יכולת לחסוך אם
היית דן לכף זכות.

זכה לילדים וזה גרם לו לתסכול, הוא חיפש את עצמו, אחרי תקופה הוא הלך להיות מורה באיזו כיתה בבית ספר די מתחיל, והיה נראה שהוא מצליח שם, אבל ישב לו על הלב, הכאב הזה שכבר כמה שנים הוא נשוי ועדיין לא זכה לילדים.

עד שכיום מן הימים, הוא קולט שמתחילים להפסיק לדבר כשהוא מתקרב... והחוש השישי שלו קלט שמדברים עליו, הוא לא ממבל.

הוא ניגש לאחד מידידיו הנאמנים שהיו לו בבית הספר ושאל אותו: על מה הם מדברים??? ידו הסתפק אם לספר לו או לא, אבל לאחר הפצרות רבות שהוא הפציר בו, הוא נאלץ לגלות לו שיש עליו חשד רציני... ומדברים עליו שהוא הולך למקומות מפוקפקים... ואנשים מפחדים לשלוח אליו את הילדים, חוץ מהפדיחות שהיו לו, הגישו לו גם מבית הספר מכתב פיטורים...

מאותו יום, הוא היה סגור בבית ולא יכל לצאת, הוא לא יכל לסבול את הפדיחות... באחד הלילות שהוא יושב עצוב ובוכה על המצב שאליו הוא

הולך למקומות מפוקפקים... והוא אמר שהוא ראה את זה בעיניים שלו, והוא מוכן להישבע על כך.

הנהלת הישיבה שגם ככה לא ששה להחזיק את ברוך, שגם בלי זה היתה לו בעייה בשמירת הסדרים, היה קם מתי שהוא רוצה, היה מגיע לבית מדרש "לבקר בהיכלו" 😊 ולכן, אחרי שההנהלה שמעה עליו את הדברים האלה, ואת "ישראל" הם הכירו היטב וסמכו עליו בעיניים עצומות, הם שלחו את אותו בחור בשם "ברוך" מהישיבה, מבלי לבדוק לעומק.

ברוך נזרק מישיבה לישיבה ושום ישיבה לא רצתה לקבל אותו, אחרי שיצא עליו שם רע כל כך, והוא הלך והידרדר מיום ליום עד שאחרי תקופה ירד לגמרי מהפסים... הוא במשך הזמן עבר לחוו"ל, מהצער הוא עזב כל דבר שבקדושה והתנהג כגוי...

ישראל לעומתו, המשיך והתעלה, ואחרי שסיים את לימודיו, כולם כבר חיכו לו... ומה שנשאר לו זה רק לבחור מבין כולם... ואחרי שהתחתן, החיים לא האירו לו פנים מי יודע מה, הוא לא

עליו את השם הרע, וכך בבכיות הוא סיפר לו שהוא היה אז בחור והוא לא ידע כמה שמשלמים על מעויות מעין אלו, הוא לא הבין שבין אדם לחבירו זה "אש" ורק עכשיו שגם עליו הוציאו שם לא טוב, והוציאו אותו מעבודתו בבית הספר.

רק עכשיו הוא מבין שהוא משלם במכ"ם [מידה כנגד מידה] והוא מתחנן שימחל לו על כך, כיון שגם אין לו ילדים, ומביר להניח, שזה גם קשור לאותה השמות שהוא עשה בתור צעיר כאשר העליל עליו דברים שלא היו ולא נבראו...

ברוך ברוב טובו מחל מחילה גמורה, וברוך אותו שיזכה לזרע של קיימא, ושיזכה לשם טוב.

לא עברו הרבה ימים, וישראל ראה בחוש את תוצאות המחילה של ברוך, הוא קיבל טלפון מהנהלת בית הספר שאחרי בירור שהם עשו הם גילו שאין כלום, כי לא היה כלום ☺ כמו שאומרים: "לא דובים ולא יער" סתם עלילה שניסו להעליל עליו, והם רוצים להחזיר אותו למשרת מורה, אבל כיון

נקלע, ושאל את עצמו: למה??? למה בורא עולם עשה לי את זה??? לפתע, הוא נזכר בישיבה, באותו בחור בשם "ברוך" שהוא גרם לסילוקו מהישיבה, ועכשיו, הוא גם שם לב שאת אותו החשדות שהוא הפיל על ברוך, אלו בדיוק החשדות שחושדים בו, על כלום!!! הוא הבין טוב מאוד, שעכשיו הגיע זמן הפירעון על אותה השמות שהוא עשה בתור בחור, כאשר ברוך עצבן אותו כשהזיו לו את הארון והשידה.

ברוך, כמה שנים לפני, התחבר ליהודי שקירב אותו לאט, לאט, בחזרה ליהדותו, והדריך אותו עד שדאג לו לבלה, הוא התחתן ונולדו לו כמה ילדים, וברוך השם חיינו נעשו טובים יותר.

הוא ניסה להשיג את ברוך כדי לבקש ממנו מחילה, לאחר בירור ארוך, הוא מצא את חבירו ברוך, הוא התקשר והציג את עצמו וביקש ממנו להיפגש.

ברוך לא ידע מה הקשר שהוא נזכר בו אחרי כל כך הרבה שנים, ועל מה יש לו להיפגש, הם נפגשו, ישראל סיפר לו את כל הסיפור שהוא זה שהלך והוציא

אדם שרק בורא עולם יכול

עליו!!!

זה דבר ששיך לכולם, לכל המבוגרים ולכל הילדים, חייבים להכניס היטב, היטב לראש, "בין אדם לחבירו" גם אם לפעמים זה נראה צבועני ונחמד, "זה לא משחק ילדים!!!!!!" ידוע, שעל בין אדם לחבירו משלמים כאן בעולם הזה, איי, איי, איי, זה לא צחוק!!! אני חוזר על זה הרבה, כיון שלמערכת הגיליון מגיעים עשרות סיפורים של אנשים ששילמו יקר, יקר, ומתחננים שנפרסם את הסיפורים למען ישמעו וייראו, לא תמיד אנחנו מצליחים להביא את כולם, אבל צריך לדעת שזה דבר מסוכן מאוד.

סיפור טרי ובלעדי לקוראי הגיליון "מקשיבים לקולך" שהגיע למערכת, הסיפור הוא: על משפחה שהורים נפטרו, ואחד החתנים במשפחה, אדם "ג'לוב" [גדול וחסון] במלוא מובן המילה, אדם 2 מטר על 2 מטר ברוחב 2 מטר... משהו מפחיד, הוא השתלט על כל הירושה ברמאות.

כל המשפחה פחדו להתעסק אתו, כיון שהחיים שלהם היו יותר יקרים, והיה

שיש כאלה שחשדו בו והם רוצים לנקות אותו מכל חשד, החליטו בהנהלה להוסיף לו תפקיד שנותנים אותו רק לאחמיי"ם...

ישראל חזר למקום העבודה, ותוך כדי התבשר בכשורות טובות שהוא אוטוטו הולך להיות אבא... איזה אושר!!! איזו שמחה!!! אין לתאר ואין לשער ממש התקיים בו הפסוק: "מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֶבְיֹן" [תהילים קי"ג ז']

מי היה מאמין שרק לפני כמה חודשים הוא היה מפוטר מעבודה עם שם רע, והתבייש לצאת לרחוב, היה כל היום זרוק במיטה בלי טעם לחיים, אבל ברגע אחד שהוא הבין שבורא עולם לא עושה סתם, הוא תיקן את הטעות, ומיד זכה שכל הבעיות שהיו לו נעלמו, ולא רק נעלמו, אלא אפילו הוא התקדם בתפקיד.

למה???? למה לחכות לכזה צער כדי להבין שלא לגרום צער לשום יהודי, הוא יכל לחסוך את כל הצער הזה, את כל הפדיחות האלה.

חלם שהוא עם כל הכוחות שהיו לו
יראה כך??? שהוא יפול???

הם עדיין זוכרים את אותו אירוע
משפחתי [באותם ימים שלפני הירושה
שהם עדיין היו מאוחדים יא חס'רא]
שהיה רכב שחסם את החניה, איך הוא
ועוד אחד פשוט הזיזו אותו, הוא היה
מפחיד... אבל בורא עולם חיכה לו, נתן
לו ליהנות, והרים אותו לגובה שנה
וחצי, ואז אחרי שהעלה אותו, בורא
עולם נתן לו את ה"בעיטה" מהגובה...
בעיטה מהגובה זו בעיטה הרבה יותר
כואבת וחזקה...

אחרי שלשה חודשים [בלכד!!!] של
יסורים, בורא עולם לקח לגוף המפחיד
הזה רק את הנשמה, ובאותו רגע הגוף
הזה קרם, וכבר לא היה שווה כלום,
הרכבים נשארו בחניה, הבתים נשארו
במקום, הכל נשאר כאן והוא הלך
למעלה בלי כלום, בעצם, טעיתי
כשאמרתי "בלי כלום", הוא עלה עם
הרכה קפידות של אנשים, הרכה צער
שהוא גרם למשפחה!!!

כואב הלב בעניין של הירושות, אתה
יכול לראות אנשים ששנים חשבת
אותם לנורמטיביים, ואפילו הערכת

נראה שהוא "מלך העולם"... הוא
נהנה במשך שנה וחצי, טם לכל מיני
מקומות בעולם, היה קונה נכסים,
רכבים, בקיצור השתולל בכסף כמו
שכתוב...

שנה וחצי נמשכה החגיגה!!! מההההה
נגמר לו הכסף????? נגמרה לו
הסוללה של המסוק ההיברידי
☺???? ממש לא!!! הוא התחיל
להרגיש כאבים, בהתחלה הוא לקח
אקמול, עלה לנורופן, וכך עלה ועלה
עד שלא היה מנום מללכת לרופא
המשפחה, וזה הפנה אותו למיון, ושם
אחרי כמה בדיקות, ניגש אליו צוות
רופאים חמורי סבר, הם רוצים לשוחח
אתו ועם אשתו...

יאל'ה, תנו מכתב שחרור וחלאס', מה
הקטע הזה, לדבר!!! מה אני
דיסלקט????? הלז!!! זה לא מכתב
שחרור!!! וזה לא צחוק זה רציני
מאוד, הוא נכנס עם אשתו למשרד.

הרופאים אמרו לו שמצאו בבדיקות
שיש לו את המחלה בדרגה גבוהה,
שזה כבר שלח גרורות לכל הגוף ל"ע
ול"ע, ו-א-י-ן מ-ה ל-ע-ש-ו-ת!!!!
כזה "הר אדם" מי האמין???? מי

מה קשור לשון הרע לילדים???

סיפר אבי מורי שליט"א: על אדם שלא היו לו ילדים, הוא ניגש לרי שלומקיה מזוועהיל זצ"ל, כדי שיבטיח לו שיהיו לו ילדים, האדמו"ר חשב ואמר: אני מוכן להבטיח!!! אבל בתנאי שגם אני רוצה שאתה תבטיח...

אותו אדם הסכים מבלי לדעת על מה האדמו"ר הולך לגרום לו להבטיח, סוג של "נעשה ונשמע" לך תדע, מה הרב יגיד, אם בכלל תוכל לעמוד בזה... אבל הרצון לזכות לילדים היה כל כך חזק אצלו, שהוא אמר לעצמו, אני הולך על כל הקופה... ומה שהרב יבקש ממני אני מוכן להתאמץ!!! העיקר שאזכה בילדים.

הרב אמר לו: אני יודע שאתה מדבר הרבה לשון הרע ורכילות, אני מוכן להבטיח לך בתנאי שתבטיח שאתה לא מדבר שום לשון הרע ושום רכילות!!! ואם תבטיח לי אני מוכן להבטיח לך שתזכה לבן.

כמובן, שהוא הבטיח ואפילו שזה לא היה פשוט... כיון שהוא היה אחד ה"מנייעים" הכבדים [מדברים כל

אותם, ורק הם רואים כסף, המוח שלהם מתבלבל ומתחיל לחזור ברוורס, אתה מגלה שאותו אדם מעולם לא עבד על המידות שלו, אם הוא עבד זה אולי על עצמו.

כואב, כואב לראות דברים כאלה!!! למה אני אומר את זה, כיון שכל אחד צריך לדעת, שאם הוא לא יעבוד על עצמו, זה יכול להיות מפחיד, עד כדי כך שהוא לא יכיר את עצמו...

הסיפור שהבאנו מראה ש"לא לעולם חוסן", מסופר: על אדם שבא לחפץ חיים ואמר לו: אני עשיר ברמות כאלה שאני יש לי נכסים ביבשה, יש לי נכסים בים, יש לי נכסים באוויר, גם אם בורא עולם יקח לי את הנכסים ביבשה עדיין ישארו לי נכסים בים, גם אם הוא יקח לי את הנכסים שבים, עדיין ישאר לי באוויר.

אמר לו: גם אם אתה חושב שבורא עולם לא יכול לקחת לך את כל הנכסים בבת אחת [שזה שטויות כיון שאם בורא עולם רוצה אז הכל יכול לקרות] אבל גם אתה מסכים שהוא יכול לקחת אותך מהכסף... אז תירגע ומהר, לפני שבורא עולם יראה לך את זה, בלייב 😊 [במוחש].

היום, כאשר אתה שומר על לשונך, ולא מבזבז את ההנאות שלך ללשון הרע ורכילות, אתה לא נהנה מדברים שאסורים, אז אותן הנאות יגיעו אליך בצורה אחרת, ולכן הבטחתי לך ילדים... מסתבר שמי שמדבר ללשון הרע מפסיד עוד הרבה דברים מעבר...

עט מוזהב של אנשים

גדולים!!!

"וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנָיו מְאֹד מִכָּל הָאָדָם
אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה". [יב ג']

משה רבנו לא קיבל את הענוה בירושה... אלא הוא עבד על זה, מידות טובות אין להן גבול, תמיד יש מה להתקדם, תמיד יש מה לשפר, ואם לא עובדים על זה, זה פשוט לא מגיע.

סיפר בנו של ראש ישיבת סלבודקא, ר' ברוך רוזנברג זצ"ל על אביו: שהוזמן לחתונת תלמידו, והרכב שאמור לקחת אותו הגיע, הוא ירד, ולפתע, הוא ביקש מהתלמיד שימתין כי יש לו להביא משהו חשוב שהוא שכח, התלמיד הציע לרב שהוא יעלה

הזמן על ה-כ-ל], ובאמת, החבר'ה שעד היום היו רגילים להתעדכן דרכו נשארו ללא מידע, וניסו לדובב אותו... אבל הוא שם לפיו מחסום ולא דיבר.

יש את ה"מציקנים" האלה, הלו!!! מה נהיית החפץ חיים??? אבל הוא בשלו, שותק ולא מדבר שום דבר, יום יומיים, והחבר'ה התרגלו שהוא לא האיש שממנו יגיע מידע עדכני, וניסו להשיג מקורות נייעם [חדשות] אחרים, אחרי תשעה חודשים... הוא זכה לבן!!! כהבטחת ר' שלומק'ה מזוועהיל, וכמובן הוא כיבד את ר' שלומק'ה בסנדק.

אחרי הברית, הוא פנה לר' שלומק'ה ושאל אותו: מה הקשר בין לא לדבר ללשון הרע ורכילות לבין הזכות להפקד בכך??? האם יש איזה "זוהר" הנעלם??? או שזה איזו מידה כנגד מידה שמי ששומר על לשונו זוכה לילדים???

ענה לו ר' שלומק'ה בשם ר' פנחס מקוריין: שבורא עולם קובע לאדם כמה הנאות יהיו לו בעולם הזה, ולכן עד היום היית נהנה שהיית "מנייעם" [מדבר] בלשון הרע ורכילות, היית מוריד מההנאות שהיו מגיעות לך, אבל

וכאן מסיים הבן, מי שהכיר את אביו שכל חייו לא יצא מד' אמות של הלכה, כמה שכל כולו היה שקוע בתורה, ועם כל גדלותו הוא ירד לכאלה פרטים קטנים, שהתמונה תהיה יותר מוצלחת, והיה מוכן לעלות שלש קומות בשביל זה.

אחרי שקראתי את הסיפור הזה, שאלתי את עצמי: טוב, למה לא לשלוח את התלמיד שלוש קומות להביא את העט??? סביר להניח, שאם היו אומרים לנו לעלות שלוש קומות להביא עט, היינו מציעים את עט הפיילוט ה-0.4 ואומרים: למה עט מיוחד? מה העניין? הרי אף אחד לא זוכר!!!

[אלא אם כן, הבאת ילדים קטנים לאירוע חתונה וכד' שאז אומרים "הילדים לא יזכרו ואתה לא תשכח"]
[☺]

מידות זה משהו שתמיד צריך לעבוד עליו, לשים לב... וגם אחרי עבודה, צריך הרבה תפילות, כדי שנצליח בכל נסיון ובכל אתגר.

במקום הרב, כדי שהרב לא יטרח לעלות שלוש קומות ולרדת, בגיל שלו זה מאמץ רב, אבל הרב אמר לו: אני צריך לעלות, הוא עלה וירד, סקרנותו של התלמיד רק עלתה, אולי יש איזו מצוה שאי אפשר לעשות על ידי שליח.

הוא ניסה לשאול את הרב מה המצוה הכל כך חשובה שלמענה הרב עלה שלש קומות, בגיל של הרב זה לא פשוט.

אמר לו הרב: כיון שבזמננו יש בכל חתונה צלם, ושמתי לב שהוא לא מצלם רק את החתונה, אלא גם את כל הטקס לפני, את כל הכנת הכתובה, את כל סידור הקידושין.

והבעיה, שעד היום הייתי משתמש בעט פשוט, אבל אמרתי לעצמי, הרי אחרי כמה חודשים הם יצפו בתמונות, החתן והכלה, והכל יראה יפה ומיוחד, פתאום העט הפשוט מזכיר את שנות ה-80... וזה יכול להרוס את כל היופי, לכן כיון שאני כל חתונה משתמש בעט, קניתי עט דמוי זהב משהו מיוחד שלא יהרוס את היופי של התמונה...

מעוניינים לזכות את הרבים???

תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 30 חוברות להפצה

כתיבתם של חידושי תורה והפצתם מהוה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל מהמחלה הנוראה

[מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל]

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
הילדה מוריה בת רחל תחי' ○○○
להצלחת התורם ומשפחתו החפץ בעילום שמו ברו"ג ○○○
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו ○○○
לרפואת ○○○
לרפואה הצלחה זיווג תמורת 50 ₪ להפצת הגיליון שמכם יוזכר לברכה ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
שולמית בת סוליקה תחי' ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו ○○○
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○
להצלחת ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
יעקב בן מז'נה הי"ו דניס בת צביה תחי' ○○○
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
לע"נ ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל ○○○
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן ○○○
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל ○○○
פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן ○○○

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן ז'אטא אסתר זיע"א ○○○
משה סרג' עטיה בן אוריזה ז"ל ○○○
לע"נ ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר